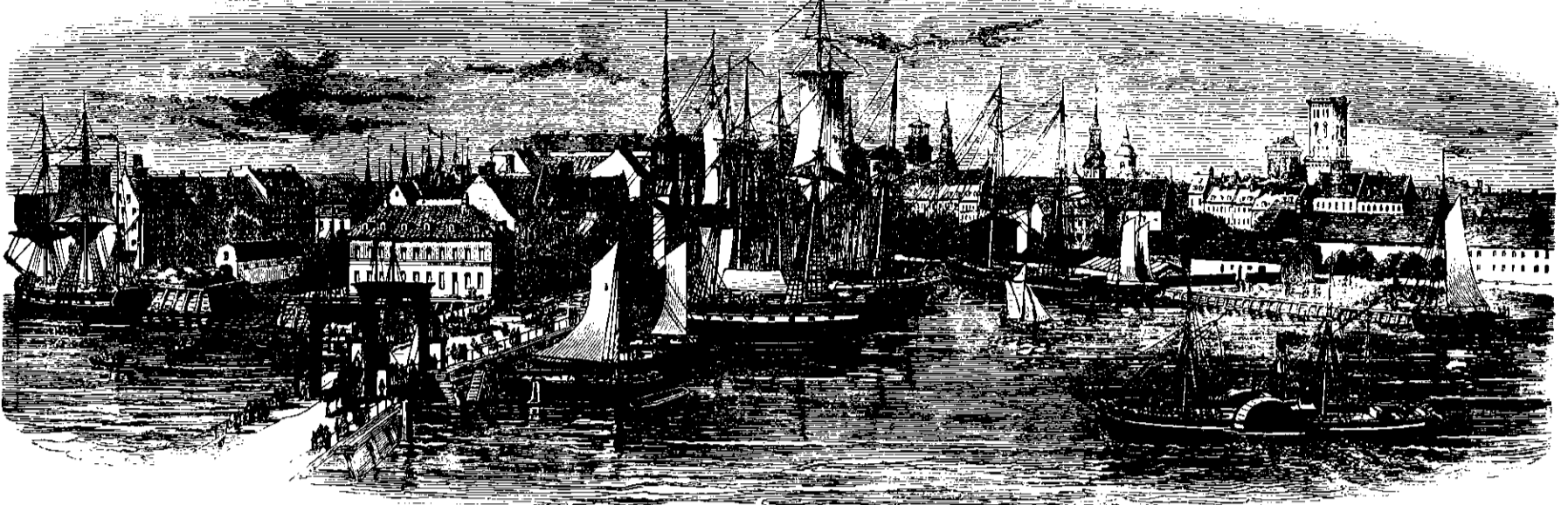

Illustreret Tidende.

Nr. 61.]

Udkommer hver Søndag.

Kjøbenhavn den 25. November 1860.

2 Rdlr. Qvartalet.

[2det Bind.

Indhold.

Lord Dundonald. — Agens Politik. — Meddelelser af blandedt Indhold. — Victor Emanuels Indtog i Neapel den 7de Novbr. 1860. — Den hellige Gravskirke. — Kongens Fødselsdag. — Hverdan Mennesket vorer.

Lord Dundonald.

England har i een Uge mistet toende af sine berømteste Søhelte: den 31te October Lord Thomas Cochrane, Greve af Dundonald, og den 6te Novbr. hans Kampfælle og nære Ven Sir Charles Napier. I det vi ønske at tilbagelade disse Mænds Liv i vore Læseses Erindring, ville vi idag begynde med Lord Dundonald, hvis Navn som Lord Thomas Cochrane maaskee har en endnu større Klang. Cochrane, Spanierens og Franskmændenes Skræk, Helten i den sydamerikanske Frihedskrig, hørte til en flot Slægt, der siden 1669 fører Grevenavnet Dundonald. Født den 14de Decbr. 1775 blev han allerede i sit femte Aar indskrevet i Monserrullens paa det under hans Onkels, Capitain Cochranes Befaling staaende Skib „Vesuvius“, men kom første Gang til Søes, da han 1793 blev sat ombord i 28 Kanons Briggen „Hind“. Hans Familie tilbød at forskaffe ham et Capitainspatent i Hæren, hvilket Tilbud den unge Cochrane gjorde vel i at forsmåe, idet han af egen Drift valgte den Livsstilling, i hvilken han snart skulde lægge saamegen Dydighed og Tapperhed for Dagen. Den 17de Mai 1795 udmærkede han sig saaledes paa Fregatten „Tbetis“, da denne tilligemed Corvetten „Guzar“ under hans Onkels, den senere Sir Alexander Cochranes Commando angreb fem franske Skibe ved Amerikas Kyst og borttog tre af disse. Ved denne Leilighed blev han udnævnt til virkelig Lieutenant, og tjente som saadan efterhaanden paa flere Skibe, blandt andre paa „Queen Charlotte“, Admiral Keiths Flagskib i Middelhavet. Den 21de Decbr. 1799 gjorde han med Fartøjerne fra bemeldte Skib og fra Fregatten „Emerald“ et Angreb paa en Flotille af franske Skibere og spanske Kanonbaade, der i Algiras Bugten havde affaaet Kutteren „Lady Nelson“. Han splittede Flotillen, tog flere Skibe ved Entring og forfulgte Resten heelt ind under Gibraltars Kanoner. Den paafølgende 28de Marts blev han derfor udnævnt til Chef for Sloopen „Speedy“ paa 14 Kanoner og kaprede i de næste 10 Maanedes ikke mindre end 33 Skibe med 128 Kanoner og 600 Mands Besætning. I Følge med andre Skibe deltog han ved Barcelona i Erobringen af den spanske 32 Kanons Fregat „El Gamo“ og udførte en spansk Convoi af den med Batterier og talrige Kanonbaade spækkede Havn ved Dropesa. For disse to Bedrifter blev han under 8de August 1801 udnævnt til Posteller Fregatcapitain, men havde imidlertid den foregaaende 3die Juli havt det Uheld med „Speedy“ at træffe paa den franske Admiralinois Escadre og efter et haardt Fødsvar at maatte sryge Flaget. Cochranes Tapperhed vakte Fjendens Beundring i den Grad, at Capitainen paa „Desaix“, der tog ham tilfange, ikke vilde fratage ham Sværdet. Tre Dage senere befriedes imidlertid Cochrane af sit Fangenskab, idet Admiralinois i Algiras Bugten blev omringet og slaaet af Sir James Saumarez. Udvejet og hjemsendt til England kom Cochrane kort Tid paa halv Sold; men i 1803 var han allerede igjen i activ Tjeneste og deltog med „Arab“ i Boulognes Blokade, og ligeledes 1805 med Fregatten „Pallas“ i sin Onkels Escadre i Ferrols Bevogtning. I de paafølgende Aar udviste han en overordentlig Virksomhed og bibragte Fjenden mange følelige Tab, idet han

uafbrudt borttog Skibe, blandt andre „Fortuna“, med en Ladning af 600,000 Pistre; han hærgede frygteligt ved Guinnes Kyster, ødelagde Telegrapher og Kystbatterier, sprængte Krudttaarne ja det lykkedes ham endog at borttage den fire Mile oppe i Girondefloden liggende og af stærke Batterier bevogtede franske Corvet „Lapageuse“. 1808 understøttede han Tusingerne ved de spanske Kyster, tog her den faste Borg Monghat, der dækkede Routen til det af Franskmændene beleirede Gerona, førte derpaa med „Imperieuse“ et Ødelæggelsestogt ved Languebec og forsvarede i 1809 med 160 Mand i tolv Dage det til Fæstningen Rosas hørende Fort Trinidad mod en heel fransk Brigade.

I April samme Aar udførte han den Heltedåd, der vistnok mere end alt Andet udbredte hans Ry og Popularitet i England, og som i ethvert Tilfælde vidner om stort personligt Mod. Admiralitetet tillod ham nemlig at iværksætte den Plan, han havde fattet til Ødelæggelsen af den franske Flaade, der laae i Rochefort, og som blokeredes af Admiral Lord Gambier. Efterat have sammenlænket endel Tømmerflaader,

og belæstet dem med 1500 Krudttønder samt flere tusinde Granater, gik han tilligemed en Lieutenant og fire Matroser ombord paa denne Selvedesmaskine om Natten til den 11te April og lod sig af Vinden, midt under den fjendtlige Ald, der hvert Øieblik truede med at sprænge ham i Luften, drive lige ind mellem de franske Skibe; han tændte selv Lunterne, kastede sig med Besætningen i en lille Baad og roede tilbage. Eksplosionen, der skete nogle Minutter tidligere end man havde ventet, dræbte vel Lieutenanten, men den tilføjede Virkning opnaedes, idet 3 Linieskibe bleve ødelagte og en stor Deel af de øvrige Skibe beskadigede. Til Løn herfor udnævntes Lord Cochrane til Ridder af Bathordenen.

Dog denne Helts Stjerne skulde ikke steds skinne klart paa Firmamentet. Den 22de Februar 1814 udbredtes i London ved en Stafet fra Dover det Nygte, at Keiser Napoleon var suigmyrdet. Lord Cochrane tilligemed syv andre Herrer fulgte samme Dag en betydelig Sum engelske Statspapirer, der naturligviis strax vare flegne henved 10 Procent. En Herr Charles Randon de Berenger, der udsandtes at være

Lord Thomas Cochrane, Greve af Dundonald.